

ΚΑΜΩΑΝΑ

|| ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΤΟΠΙΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ||

Οι πόλεμοι γίνονται για το συμφέρον των.
Οι έφεδροι κινούν, κινούνται και θα κινούνται πάντα παλλημαρ-
ρίσια το καθήκον τους αντίκρυ στο θάνατο. Τώρα ζη-
τάται απ' την πατρίδα θά πεθάνω μοναχά το έποςμο Κράτος, μά
κι ελπίς ελπίς δέ δόξα μου μήτε τη ζωή τους, μήτε την περιουσία
τους, μήτε την υγιά τους, μήτε το μέλλον τους, μήτε τα νιάτα
τους για το Κοινό συμφέρο.

ΜΥΤΙΑΝΝΗ

Γεννάριος 15 Τρίτη

ΧΡΟΝΙΑ Α. — ΑΡΙΘ. 44

Όλοι αυτοί έχουν καθήκοντα αντίκρυ στους έφεδρους.
Και τα καθήκοντά τους αυτά κρίνεται να τα καταλάβουν. Οι
έφεδροι δέν είναι gladiatores των βασιλεύων και των πολιτι-
κών. Είναι πολεμιστές για την κοινή εσφορά.
«Στον ήλιο τόσο θέλουμε κ' έμετες».

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΑΝΟΙΧΤΑ ΛΟΓΙΑ

Με ιδιαίτερη χριτή διεβίβα το
στοχαστικό και ώσαυτο άποψο.
πού, συνεχίζοντας την οικογενεια-
κή συζήτηση, ο φίλος γιατρός
και πληροεξούτος μας συν. Καρ.
Γρηγορίου, έγραψε στην παρα-
σμένη «Εκκαμπάνη». Για την τεμή
πού μου έκανε προσέχοντας τα
δύο έγγραφα με τον ίδιο τίτλο στη
προσπερασμένη «Εκκαμπάνη», και
για το ένδεικτικό που φανέρωσε
μελετώντας τις όργανώσεις μας,
και τον πόθο για μια έξοχίστη
και πλέον συναρμολογημένη και
μεθόδου των τάσεων μας, τον εύ
χρηστώ.

Εύχομαι το παράδειγμα του
να μιμηθούν πολλοί, όλοι οι
διανοούμενοι συνάδελφοι, αν ήταν
δυνατόν. Γιατί μόνο μελετώντας
με σκληρήν ειλικρίνεια τους
έκπτους μας, και άνομολογών-
τας παλλημαρρίσια τα παραστρα-
τηματά μας, θα μπορούσαμε να
θεωρούμε το δρόμο μας, να εξα-
κριβώσουμε τις ανάγκες μας και
τις ανάγκες του τόπου μας, και
να κτεθούμε με θετικότητα
και άρετή τις προσπάθειές μας.

Εύχομαι να είστε όλοι
όργανοί μου πληρο-
εξούτος ξεχωρίζοντας τις ένώ-
σεις μας σε ζωντανές και νεκρές,
πολύ σωστά συμπέρασμα πως ό-
που βράδην οι κατάλληλοι άρ-
χιχοί, και στα είματα μέ
έρι με ή ένθουσα συμμοσ για
τι έργα εμείς οι έώσεις μας
σημαίωσαν πολυποικίλλη και ω-
φελή δράση.

Εξέ, τόσο, έχω μερικώς έπιφο-
λέξει, και θα μου έπιτρέ-
ψουν οι συνάδελφοι με τίτλο
χρονική μέρα να μελήσω ό-
λότετα έξω απ' τα όριστα. Έπει
σ' αυτά άκόμη τα κέντρα, ά κεν-
τρικώς με το σκοπό. Όλα κεινη ή
Πλάση βογγά, μουχρίζει, αφυρί-
ζει και βλαστημά. Όλες οι σπηλιές
έγι αν στόματα που βράζουν κρα-
γιές, όλες οι χαράδες με τον γυ-
μνού; βράχους άνοίξαν σε μακρινές
μασσέλες ένους τερατώδικου χτήνους
πού ποιά τρομερά και βρουχίεται
άλαλισμένο απ' τον άβάσταχο
πόνο.

39) ΣΤ. ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

(συνέχεια)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΖ'

Άγαπημένη. Η άποψη ή νύχτα
πού σου έγραφο ήνε τρομερή και
κρίσιμη. [Δέν θα νοιμηθώ όλοτετα
ω; τις δυό το πρωί. Γιατί άκριβός
στις δυό το πρωί θα γίνει ή έξόμνη-
ση. Τριάντα χιλιάδες άντρες Ρω-
μοί και Φράγκοι θα ξεκιήσουμε
με ή μάση ψυχρή νύχτα, θα κό-
ψουμε τάγκαιώτά ήλια της γραμ-
μής των Βουργάρων και θα πάμε να
χτυπηθούμε μαζί τους με τις φο-
λιές τους. Όλα τα κανόνια μας
— άλογάριαστα — βαράε τα χαρα-
κάματά τους άπ' το πρωί δίχως ά-
νασασμό και δίχως άνάπαση.

Όλος ο κόσμος τρέμει και σπ-
λεύεται γύρω μου σε νάνοζαν χι-
λιάδες ήφαίστεια και ξερονίχες την
Κόλαση. Κάθε στιγμή άναγκάζου-
μαι και ξαναάβω το κερί μου, που
τό οβύνει ή άπότομη μετατόπιση
του άγέρα πού κίνουν τα μέγαλο
κανόνια. Είνε τέτα που κάθε φορά
νιθώθουμε όλοι έναν πόνο στο
μάχι, σε να σου δένει κανένας εκεί
πέρα μια ξαφνική γροθιά. Η άεμο-
σφαίρα είναι γιομάτη από άγριους
ήχους πρωτακουστούς. Θαρρείς πως;
μέε τόγρο χάος σύρθηκε κάποιος
δυσευχισμένο τέρας, μεγάλο σαν ο-
λάκηνη τη Γη, κ' ένας Τιτάνας
τό τυραγνεί άλύπητα με πυρωμένο
σίδερο, κ' από οδύλιόζει σκληρά
με χάλια μεταωμένα στόματα άνοιγ-

νείς προσέξτε βαθύτερα, θα ήρει
τις περισσότερες φορές, πως ή
ζωή αυτή ή πολυθόρουδη, έχει
και το επιπόλατο, το ναφλοσο-
δίς, και άρκιτή δόση έπιειξέσο-
μάνιας.

Σπαταλόνται άδικα χιζόντας
Ίσπανικούς πύργους. [Κάτακτι-
νούνται με όλη την όρμη νεκρ-
κής άπειρίας, έργα και ίδίες πού
ούτε το περιδύλλον είναι προσ-
αρμολωμένο προς αυτές, ούτε
κάν ή ποταμόν άνάγκες έπιειχτι-
κός των χωριών τους. Σε στιγμη
πού άλλες άνάγκες με άνοιχτά
στόματα φωνάζουν μέσα σε αυ-
τιά τους, τις παραβλέπουν, και
δημιουργούν άλλες πού ούτε
άπαραίτητες είναι, ούτε κοινωφε-
λεις. Ένώ έξάνα τα παιδάκια
τους και τ' άδερφήκια τους πον-
νάζουν και πλευριτώνται μέσα
σε μάντρες άστιας και όρθινοί-
χτες σε ύλου; του; κειρούς, πού
λέγονται Χωλαίτι, και πού ούτε
για σταθ' οι: ή ή έκ'ακ', κτα-
πιάνονται την κτεσικυή ήρώων
μεγαλοπρεπών και πάγκων, ένω
θα ήρκει με ή ένθουσιτή άνα-
μνηστική πλάκη, και ένω τα χω-
ριά τους είναι ολόκληρα με ή
προσεάξη και ήνας κήπος.

Κάτακτινόνται εις έργα στελι-
σμού, ένω έν έχουν νερά ή πα-
κή για να πιούν, και αν έχουν,
είνε θρωμισμένα. Ένώ οι θρό-
νοι των χωριών τους είναι για
άγριοκάτια και βρωμισμένα.
Ένώ σε μπορούσαν να έχον λέγο
φωτισμό για τις νύχτες.

Σ' όλα αυτά και πολλά άλλα
άκόμη παρόμοια, θρίσκα με ή
μεγαλομάνια θεσπικη, και με ή
νεκρική όρμη άρχαιοάγώγικη και

πολυπραχμονόδοκ.
Για τοποθε ή ήθελα στην οίκο-
γενειακή μας αυτή συζήτηση να
κατέβανιν κ' άλλος συνάδελφος.
Να ξεψυχίσουμε με ύπομονή
και ειλικρίνεια τις τάσεις μας και
τις άνάγκες μας, να κατατοπι-
σοθμε σε θετικώτερη δράση και
όμοιογενή προσπάθεια. Και
για τα γενικά ζητήματ'α πού πρέ-
πει να με ή άπασχολήθουν και για
τις τοπικά.

Όλο έληση ή ύπαιθρος χώρα,
υπόφυρε από άγροτική άσφα-
λεια, και άστυκή χυσχία. Έπει
πρέπει να έχουμε το θάρρος να
όμολογήσομε, πως συνάδελφοί
μας — δηλαδή έφεδροι — είναι
κατά μεγάλη πλειονότητα οι πα-
ραίτιοι της άπελπιστικής αυτής
καταστάσεως. Έπει ότι πολλές φο-
ρές, όλους αυτούς τους κτιστοι-
ούς και ψευτοπαλλημαρριούς των
καρνευσικών άνησυχιών, τους
προσταθεούμε, σπαταλώντας
άνήθικα τη δύναμη των όργανώ-
σεών μας, ένω θάπρεπε έμετες
πρωτοί να ζητοθμε την παραθε-
ματική τιμωρία των κατασκοπέ-
ψτηθών και των τραμπούκων.

Επρέπει να νοιώσομε καλή ότι
οι όργανώσεις μας πρέπει να γίν-
ουν' ή θι κ κ κ ε ν τ ρ α , πού
άνελώντας ή δύναμη απ' την ήθικ
άρετή τους, θα σταθούν τιμητές
όλων των παρεκτροπομένων, και
πολιτών και όργάνων της έξου-
σίας. Επρέπει κάθε στιγμη και
όμα να είμαστε σε ήση, να άρ-
πάγουμε απ' τ' αυτά κάθε ύπαλ-
ληλο. Αλλ' ποιά όπως εγίνονταν
όλο τους σχεθόν σε άγαθια στην
υπαιθρο — κάθε χωροφυλάκη —
ποιός θα με ή γλυτώσει άραγ; απ'
αυτό το σωμα πού λέγεται 'Ελλά.
χωροφυλακή; — πού στην ύπαι-
θρο κάνει μόνο το γκισπρό και
ζήποτε άπολύτως άλλο, και άκό-

μη κάθε φυλόδοχο πολιτή και
ψευτοπαλλημαρριό, σαν αυτούς πού
δημιουργούν καθημαρινές άνη-
συχίες στα χωριά μας, με τους
πυροβολισμούς; με τις μαχηρές
τους και με τους κρυγίβες τους.
Έπει φρονώ πως για να γίνουν
όλα αυτά, όχι μόνον οι κατάλλη-
λοι άρχηγοί στα διάφορα κέντρα
πρέπει να θεθοθον, αλλά και ή
έκεντρική ήπειροση να προσ-
παθήσει να έσοι σε ήμεσώτερη έ-
πικκοινωνία με τις όργανώσεις
της ύπαιθρου. Νά ή μελήσει και
να νοουηθεί, να τονώσει και να
θετικολογήσει τις όρμεις μας, για
να γωοισοθμε καλλίτερα να
συννενοηθούμε άυκολώτερα και
να συναργασοθμε στενώτερα.

Αν δέν γίνουν αυτά, θα μου ή-
πιτρέψει ο φίλος; πληροεξούτος
να έπιρνώ στην άπαισιόδοξη
πνοή πού διεύλωσι, σαν γιατρός,
με τόση άσφάλεια άνάμεσα απ'
τις γραμμές μου, και να φρο-
νώ πως είναι καλλίτερα να πρό-
καταί μόνο για έκλογικά ταρτί-
κια να κατατριβόμαστε, να άφι-
σομε τις ένώσεις μας να διαλυ-
θοθον.

Ν. Σ.

πολυπραχμονόδοκ.
Για τοποθε ή ήθελα στην οίκο-
γενειακή μας αυτή συζήτηση να
κατέβανιν κ' άλλος συνάδελφος.
Να ξεψυχίσουμε με ύπομονή
και ειλικρίνεια τις τάσεις μας και
τις άνάγκες μας, να κατατοπι-
σοθμε σε θετικώτερη δράση και
όμοιογενή προσπάθεια. Και
για τα γενικά ζητήματ'α πού πρέ-
πει να με ή άπασχολήθουν και για
τις τοπικά.
Όλο έληση ή ύπαιθρος χώρα,
υπόφυρε από άγροτική άσφα-
λεια, και άστυκή χυσχία. Έπει
πρέπει να έχουμε το θάρρος να
όμολογήσομε, πως συνάδελφοί
μας — δηλαδή έφεδροι — είναι
κατά μεγάλη πλειονότητα οι πα-
ραίτιοι της άπελπιστικής αυτής
καταστάσεως. Έπει ότι πολλές φο-
ρές, όλους αυτούς τους κτιστοι-
ούς και ψευτοπαλλημαρριούς των
καρνευσικών άνησυχιών, τους
προσταθεούμε, σπαταλώντας
άνήθικα τη δύναμη των όργανώ-
σεών μας, ένω θάπρεπε έμετες
πρωτοί να ζητοθμε την παραθε-
ματική τιμωρία των κατασκοπέ-
ψτηθών και των τραμπούκων.

Επρέπει να νοιώσομε καλή ότι
οι όργανώσεις μας πρέπει να γίν-
ουν' ή θι κ κ κ ε ν τ ρ α , πού
άνελώντας ή δύναμη απ' την ήθικ
άρετή τους, θα σταθούν τιμητές
όλων των παρεκτροπομένων, και
πολιτών και όργάνων της έξου-
σίας. Επρέπει κάθε στιγμη και
όμα να είμαστε σε ήση, να άρ-
πάγουμε απ' τ' αυτά κάθε ύπαλ-
ληλο. Αλλ' ποιά όπως εγίνονταν
όλο τους σχεθόν σε άγαθια στην
υπαιθρο — κάθε χωροφυλάκη —
ποιός θα με ή γλυτώσει άραγ; απ'
αυτό το σωμα πού λέγεται 'Ελλά.
χωροφυλακή; — πού στην ύπαι-
θρο κάνει μόνο το γκισπρό και
ζήποτε άπολύτως άλλο, και άκό-

ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΝΤΥΠΟΓΡΕΙΣ

Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΟΥΤΖΑΙΟΥ

Η ύποδοχή πού έκανε το κοινό της
άδου στην έκθεση του Χιζαίου ήταν
ένας άληθινός θρίαμβος της καλλιτεχνι-
κής φωτογραφίας, πού άποτελεί τιμή για
τη Μυτιάνη και δίνει έλπίδες έναρθη-
τικώς για το μέλλον μας; άναγενέσεως
της Τέχνης και της αισθητικής ζωής.
Θαρρεί κανείς πως οι σημερινές κωμω-
δικές συνθήκες και βλαπτικές άνάγκες έ-
χουν έπιβίβα συστηματικό και ύπερ-
κάθε άναρθητική και αισθητική έσθή-
λωσ η γιατί οι άληθινα ή άπυθνησική
βιοπάλη και της άρας το άνιστοιόβα-
σο, άπατλών σημα το Άλφα και το
Ωμέγα του άνθρωπίνου προσομοί, και

την ψυχή μας με το θεό πού άνει
προσπεύει. Δέν ήτανε ούτε αυτή
ή τελετή καθόλου παρηγορητική.
Θαρρείς πως; βάλθηκαν όλοι να με
κάνουνα να πιστεύουμε πως είμαστε
έτοιμοθάνατοι, πως στήληθαι σώ-
θηκε πια το ψωμί μας και δε θα ξα-
ναδοθμε τον ήλιο.

Ο Συναγαματής ης κάλεσε τον;
έξωματικό; σε ένα δείπνο και τό-
πανε «Το δείπνο του θανάτου»,
Ένας γκαβελός έφεδρος άξιομα-
τικής πούτανε πριν δημοσιογράφος,
τάβηξε στη γραφομηχανή και μοί-
ρασε αιών'ό έδω το πρόγραμμα :

ΜΙΤΜΑ ΜΑΣΚΕ ! !

«Αήριω ή κυρία Πατρίς δίνει εις
το ύπόμνημα 380 μια παρτίδα έ-
ξοχικής γιορτής με μπιλ-μασκέ.
Η συνάρθρωση θα γίνει άνακαθόν.
Αποκλείονται οι κυρίες έχτες απ'
τις άδελφές του Έρωθροδ' Στυαροδ
πού θα γουονε δεχτές... κατόπιν
έσοτης. Όσο βασικά ή γιορτή θα
παίξει ή γνωστή Διεδήνη; Τζαζ
Μπάντ με όλα της τα άργατα. Πα-
ρακαλοσύναι οι προσκαλοσμένοι να
δουνα ντυμένοι όμοιόμορφα και να
μήν προσέχουνα στις χρονίες παρα-
φωνίες των κόντρα-μπάσαν της βα-
ρειας μοίρας. Τις μάσκες θα χορη-
γήσει ή 'Υγειονομική' Αποδήμη.
Μπουρε πλουσιώτατο. Θα σεβριαι-
στούνε γουρουνοπούλες ζωσιές της
ώρας. Ακέρ : «Liquides enflam-
més». Αρροιστικά άερτοχά : Gaz
asphyxiants, Gaz Lacrymogens.
Μεζέδες : Ψάγια τορπιλλία, At-
traction : Τά ψηρόνια θα τά ρί-

— Σάβανα.
Κι' ο λοχίας ποτισης πού τα μοί-
ρασε άναγκάστ'α με να μεταχειρξέ-
ται την ήδία λέξη.
— Έλα δ' ο σ'ε. Κόταξε τί σου
λείπει. Πήρω; όλα τα σάβανά σου ;
Πριν απ' το σάβανωμα ήγινε ή η
Μεσίδοση.
Μά, ν' μοίρασε ο παπ'ς της Με-
ραρχίας με; το ήδιο τάμπρι. Έγω
δε μετ' λαβα. Το γουρουνώιο μου-
τρο το; μου έφερονε άνεγούλες. Αύ-
τός ο άλκοολικής χαμάλης με τα
προσμένα χοντρο χείλια, αυτός, πού
λένε πως; νοιμάται με τον άμοθιτα-
κο ύπερ-έτη τον, γίνεται-άκοθς;
το ένωυκο σημήδι πού θα δέσει,

(Η άπόμνημα από την έφημέριο κώλη)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ * ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ * ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ * ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

κατάγεται να ονομάζεται ζωή... ουσιαστικός πολιτικός από φασαρίες...

Θά ήταν άδύνατο να είσαι «αντί» μία παραγωγή... κάθε ένα από τους ώριμους αυτούς πίνακες...

Στην αγροτική ζωή ο Χουσιζάιος δείχνει μία ελλειπτική ρεαλιστική συνδυασμένη με μία βθεα παρατήρηση...

Η θάλασσα έδω φρωτόνιο, έφη και λευκοπυλινχρα ξεθωριασμένα ποταμιόματα...

Έκεί η θάλασσα κάλυψε με άσπρη και γαλήνια σάν καλή κυρά περιφάνη...

Μα να έχει και οι τραγουδιστές το δάχτυλο είναι στο τέλος πιά και οι καλοί τραβάντες...

Δύο ταμπάκο δυνατής αναλογίας και έπιχειρήματα με παραπομπές ή σταγυριασμένη άπ' τα δάκρυα της θάλασσας...

Μα η πιο άδύνατη ή πιο γεωργία οσία του Χουσιζάιου είναι αυτή που έτελειωσε τελευταία...

Τα «Καλαγοριστικά κομμάτια» έα θ έμα τέχνης που θά ζήλευε για την άποδοσή του...

Αλλά και άλλα μιά παρουσιάζει ο Χουσιζάιος στο έργο του...

Ηταν λοιπόν ήλιο και ημερησίως για τη Μουλήνη που δεν άρμα την έθεση αυτή...

Πέτρος Καλονόρης

Η συνέχεια της μελέτης Γεωργίου ένωθητε! θά μπει στάλλο φύλλο.

Η ΒΟΡΙΝΗ ΛΕΞΟΣ

Αγροτική Καμπίνα Με τό να μη σου γράψω επί κάρκασον...

Κάθε άλλο. Είχαμε έλλογέ. είχαμε φασαρίες, και έπρεπε να περιμένο να ιδώ το αποτέλεσμα...

Γράφω μονομερές για το βόρειο τμήμα του κλάσος...

Και πρώτα-πρώτα ή πόρτα για τα έλλαγα κάρκασα...

Έχουμε συνηθίσει να λέγαμε το έδο για τα Γέλια...

Το έδο μπορεί να γίνει και έφ' άλλα μέρη του κλάσος...

Μία φορά ή έβαν κάρκασος ένας αγροτικός ταχυδρομικός...

ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ ΜΑΣ

Μία φορά ή έβαν κάρκασος ένας αγροτικός ταχυδρομικός...

Ένωστική έα τη Γέλια ήταν άποκλεισμένα στα προηγούμενα...

Έκπεδή έί αμε για δασκάλους, παραπάνω θυμηθήκαμε...

ΤΑ ΧΟΛΕΙΑ ΜΑΣ

Κι άλλη μία φορά είχαμε γράψω για αυτό το θέμα...

στην Έκκλησία, άπ' τα άγρια του σπληνού...

Μίθαινε έτε ή. Έπιδρομή: σι μία πεπεσμένη την έπ' προάλλε...

Ο ΒΟΥΧΑΙΟΣ

ΠΑΝΩ Σ' ΕΝΑ ΕΓΓΡΑΦΟ

Οι συνάδελφοι ή: Έρε σου ζ τα άπ' την Κεντρική Έπιτροπή...

Με τον ή τόπο λογάριαζονε να χρισούν και το Μανώλο...

Άκομα μία φορά ή έπαθρος μιά βίβη τα γαλιά στους προτελευταίους...

Κι στον άνοο του είδατε η θεία Έλευθερία να έλοζά τεύε...

Έν. Έφ. Αξ)ών Λέσθου Διανοητών

Προσάκουται άπαντα τα μέλη ή: Έώτερος άσως προσέδωκε...

Οι έν τ ή χωριούς διοργανίτες Έραδρι Αξωματικά...

ΕΦΕΔΡΟΙ

Μή κηκνήζετε Ξένα έκκηνά!

ΚΑΜΙΛΑΝΑ

Συνδρομική χρονιά: Για την Έλλάδα Δολ. 100...

Οι συνδρομητές που προληφθούν την χρονιά...

Για τις σχετικάς ιδιαίτερες συμφωνίες.

Το φύλλο λειπά 50

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟ ΜΑΣ

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes entries like Τριμ Τριλιανού, Αποστόλος Σιφναίος, Γ Καλαμάρας, Παν. Καμπούρη, Βιο. Γρηλιάνη, Κ. Α. Σίμος, Αδελφ. Γεωργιάδ, Απίστ. Γρηλιάνης, Οιογένεια Αθ. Καραπαγιώτου, Βιο. Γη. Γορσμανίδης, Κα Πρωτοπάτη, Μαρία Χρ. Ν. Σ. Τζελοίδου, Ριελή Νίκου μνήση Κωνσταντίνου.

ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΜΑΣ

Τον άγαπητόν μας συνάδελφο και γρομμάτιο του Σύνδεσμου...

Ο Ιατρός

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΑΝΗΣ

σπουδίας και άγιοσθίας επί όκτώ έτη...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΟΥΠΟΥΔΑΚΗΣ

Είδος: παθολόγος

ΜΕΡΑΚΛΗΔΕΣ

Μά οι άμηνά μερακλήδες δεν λένουν άλλο από το γνήσιο...

— ΑΠ' ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ —

ΜΥΤΙΑΗΝΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΛΑΪΚΑ ΔΙΣΤΙΧΑ

- 1 Μάτια μί μάτια γνέφουνιν δάειλα δε μιλιώντιν... 2 Τση νύχτας ή τραγουδιση; μαθαίνει πρασιναδεις... 3 Σι φαριστω καρδουλα μου που μ' ενας χαθηει... 4 Κλαϊν τα δέντρα για νερο τοι τα βουνα για χυλο... 5 Πουτες μου δεν ιφιλησα κουριτσι κουρασηνου...

— Συλλογή Σ. Μ. —

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ο ΒΑΓΓΕΛΗΣ Ο ΜΑΓΕΡΑΣ

Ήταν ή στερνή χρονιά που μέναμε στή Μικρασία. Τά δόλογομο βινατά του 'Αφριον κατάλεπλα δπ' το χόνι που σέθηκε μιάν ή θρώκνη μέση.

μσημέρι ήταν άνάλατο δλοσοδιόλου, έξ αίτιας που κεινεσ τις μέρες δε- έστερην ή υπερσοία αίλια.

λά κι' άνάμεσα στή φροδία του μιά βαθιά ρυτίδα δλοόνα καί μεγάληνε. Βλαστημοσ με τά δόνητα οργιμένα »άπρωτικάκουτες κι' άναρχισσι ή; βλαστημης.

Καθόμουνα παρήμερα, χωρι; να έζω μέρος στή παιρνίδι, με τά χέρια άγκαλιαστιά στή γόνατα καί με παρημένη τήν ψυχή.

Μά σιγαμή σέδηκαν δλοι καί τόν κοιταζαν. Έγω κοιμιζόμουνα να σηκωθώ να τόν πάρω δσον για να τόν παρηγρέσω καί γιαι φοβηόμουνα κερνιν εκρηξη θυμοσ του λοχιοσ.

Τι να γινε τάχι ή Βαγγέλης με τό κατάθεθο κεφάλι. Ηοσ καί πάω; να τόν βρήςκ ή κωνιούρας χρονοσ; που με τήν άβλιο ήρτε;...

Κάνουμε προσευκήσ καί μελάνε έμπιστευτικά στή Θεό. Έγω δεν έκανα ποτέ; μου ένα τέτιο πρῶμα σδες τις κρισιμες σιγιμήσ; τουσ πολέμου.

πετρένιουσ τούζουσ των. Έχουνε στρογγή καί περηφάνια γιατιό. Με κνιτά'ουνε καλόκαρδα με τά παραθύρια τους καί με τοού; στρογγυλοού; φεγγίτες, καί γνέφουνε φιλικά σταντικρινά τους για μένα.

— Νάτος, ή φιλαράκοσ!

Νά ή βρούση που τρέχει στή κουτουροού δηλ νύχτα με; τήν πετρένια γούρνα της. Ειδεσ τι παράξενα συναισθημάτα που φέρνει μιά βρούση που γουρζουρζει εδχαριστιμένη με; τή νύχτα κι' δλομόναχη, άφοδ ξέροι πώ; δεν τήν άκουει κανένας.

Πι μεγάλο πρῶμα ή θάλασσα, άγαπημένη. Όλοι οί άδρῶποι που δέ ζουνε κοντά της εινε δυστυχιόμνοι.

Νά τώρα, δεν έρχουμαι σέ σένα. Τραβῶ γραμμή άκορογιαλιά πρὸς τό Κασορέλι πρὸς τό κατάγαλο δάσο τῶν πέυκων.

έχουμε από ψηλά Γερμανοί θεροπόροι. Θα κουνε πυροτεχνήματα μεγαλοπρεπέστατα. Ρουκέτες δλων τῶν χρωμάτων για δλα τῶ γοστια. Θά μοιραστούνε αναγνωστικῆσ μπομπονιέρησ έγκαιροφλεγυτεσ με κουφέτα Doté, καί μπομπονιέρησ ύποδειγματοσ Fl.

μεγάλος τάφοσ γεμισμένοσ οπωσ όπωσ από κουφέρα φραντζέλικα βουργάρια καί γερμανιά. Κάθε νύχτα βγαίνει μιά μεγάλη άγγαρεία καί ριχνει χύμα πῶνοσ τους. Κά κάθε μέρα τό Βοιργάρικο πυροβολικό τοού; ξεθάβει καί ξεβρωμάει φνιχτά τόν τόπο.

Κάνουμε προσευκήσ καί μελάνε έμπιστευτικά στή Θεό. Έγω δεν έκανα ποτέ; μου ένα τέτιο πρῶμα σδες τις κρισιμες σιγιμήσ; τουσ πολέμου.

Αυτή ποτέσ της δέ συχαΐει. Γελά, χορευτα, καθεφεριζεται στόν εαυτό της, βάζει μαβιά βελούδια, άτέλια μωβ, μεταξωτά άσημενια, ρουινει έσθρολεσ άγερικῆσ, σολέβει τῶ γαλάζια της σγουρά, γιομίζει από κοπάδια άσημενιησ πεταλοίδησ, ινιάει φουχτες χρουά νομιοματοσ, τρελλαίνεται, όργιμάξει βαχχιεά, σηκῶνει τῶ βυζιά της γιομάτα καί οπαρταροσά πρὸς τόν ούρανό, μεθάει από έρωτα, άνακλαδίζεται, χασμουριεται, χορεύει σάν μπαλαρίνα με κοντιό φουστάνι φορωμένο άσπρησ ντανιέλλησ καί πολύχρωμησ πουλιησ.

Και τῶσ πο; βασια κάπου τῶλλο άκουστικό κάκοθει με προσοχή τῆ φλυαρία του. Άλλό! Άλλό! Έγω προτιμῶ να μελώ με σένα, άγαπημένη μου, πάντα με κατάλαβεσ καί με πρόσέξεσ κρισόστερο άπ' δλουσ τοι; Θεοού.